

ایجاد ارتباط از طریق داستان ها

تفاوت میان قصه ها و گفتگوها این است : که قصه ها می خواهند چیزی را بیان کنند. چیزی اتفاق افتاده که ارزش دانستن را دارد. شاید شخصیت اصلی (قهرمان داستان) - فردی صادق، خسیس، با اعتماد به نفس و یا مغرور باشد. و این باعث یک مشکل، بحران و یا موردی فکاهی شود.

برای شنوندگان خود بازی کنید

بزودی می فهمید که فرزندان شما چه سبک داستان هایی را دوست دارند، بچه ها وقتی که خیلی کوچک هستند دوست دارند که یک قصه را بارها و بارها بشنوند. آنها همچنین تکرار جمله های خاصی را در قصه دوست دارند مثل برگردان در شعر. صداهای اضافی (به غیر از گفتگوها) مثل صدای گاو که مومو است و یا زنگها که دینگ دانگ می کنند شرطی است برای جلب توجه آنها میباشد.

بچه های بزرگتر مواردی مانند کنش و واکنش ، ماجراجویی و شگفت انگیزی ، و نمایشی را بیشتر دنبال میکنند. نوجوان ها داستانهایی درباره تجربیات شخصی را دوست دارند مخصوصاً در مواردی که شما خجالت زده شده اید ، یا ترسیده اید ، یا اشتباهاتی کرده اید. به ستوه آمدن شما وقتیکه هم سن آنها بودند به آنها قوت قلب بیشتری میدهد .

مزیت قصه گوئی چیست؟

- دلایل گوناگونی وجود دارد که سبب میشود شما به زبان خودتان برای فرزندانان قصه بگوئید .
- مدت زمان قصه گوئی وابستگی خانوادگی را بوجود می آورد. شما و فرزندانان در یک تجربه لذت بخش و خلاق سهیم می شوید. و در عین حال بچه های خود را بیشتر در باره زندگی شما، و واکنشهایتان و ریشه های خانوادگی تان اطلاعاتی به دست می آورند و یاد می گیرند.
- بچه ها یاد می گیرند که تمرکز کنند و شنوندگان فعالی شوند.
- شما با کلام تصویری و تخیل که در قصه هست برایشان منتقل میکنید
- تفکر آنها را بسط می دهید.
- وقتی که قصه ای را تعریف می کنید که احساسی (کنار آمدن با آنها مشکل است) شما می توانید به کودکان یک حالت رهایی از احساسات قوی خودشان بدهید. به عنوان مثال در یک قصه شما می توانید ترس های کودکان را به رسمیت بشناسید و نگرانیهای آنها را آرامش بخشید. حتی خاطرات تلخ می تواند الهام بخش قصه هایی باشد که در زندگی تحمل شده و بر آنها فائق شده ایم.
- هنگامیکه شما داستان هایی حکایت می کنید
- گاهی شما می توانید از قصه ها استفاده کنید تا کودکان را بدون اینکه برای آنها سخنرانی کنید راهنمایی کنید. اگر یک بچه شرایط سختی را می گذراند شما می توانید برای او قصه ای را تعریف کنید که در آن شخصیت اصلی قصه با مشکل مشابهی روبرو بوده است. به این طریق به کودک امکان می دهید که به موقعیت از دور نگاه کند. اغلب آسان تر است که پیامد های یک اقدام را از دور در نظر بگیریم. شما میتوانید مکث کنید و سؤال کنید : " شما فکر میکنید که الان چه اتفاقی خواهد افتاد ؟" و یا : " شما فکر میکنید که این شخص چه کار بایستی انجام دهد ؟"

وقتی که "قصه گوئی" را شروع کردید شما سر نخ دیگری را بدست می آورید و شروع خواهید کرد به جمع کردن داستانهایی برای لحظه های تنهائی تان با یکدیگر. پیش بروید و داستان هایی را تعریف کنید!

اقتباس شده از جامعه خدمات خانوادگی در کانادا - نسخه نوشته شده در سال 1997 توسط - جین و اتراستون .

آیا هنگامیکه فرزندان شما میخواهند که برایشان قصه بگوئید به سراغ قفسه کتابها میروید یا بدنبال DVD میگردید که بتوانید برای آنها پخش کنید؟ اگر که این کارها را می کنید در واقع شما یک موقعیت طلایی برای برقراری ارتباط آموزشی آسانی را با آنها از دست می دهید. بدون اینکه شما کوچکترین حرکتی بکنید همه چیزهای مورد نیازتان را (برای ارتباط) بدست آورده اید. یک لحظه وقت صرف کنید و (داستانی را) بخاطر بیاورید و ، سپس با آنها بنشینید و یکی از داستان های خانوادگی را تعریف کنید. در آغاز ممکن است این عجیب به نظر برسد ولی بزودی شما متوجه خواهید شد که با این کارتان یک ابزار آموزش و پرورش مفیدی را که برای همه لذت بخش است ایجاد کرده اید.

خاطرات خانوادگی

- تعریف داستانهای خانوادگی، با انتخاب یک خاطره و جان بخشیدن به آن. يك داستان خانوادگی را از ذهن خود انتخاب کنید و به آن جان دهید. در اینجا چند پیشنهاد میباشد :
- برای آنها چیزی در مورد خودشان تعریف کنید: اسم آنها از کجا آمده است، روزی که متولد شدند، اولین باری که مادر بزرگ و پدر بزرگشان آنها را دیده اند.
- در مورد خودتان و خاطراتان بگوئید: چگونه با شریک زندگی تان آشنا شده اید و کجا با او ملاقات کردید، بهترین هدیه ای که در زندگی تان گرفته اید، موقعی که در کودکیان بیشتر از همیشه ترسیدید.
- ریشه های خانوادگی تان را مورد توجه قرار دهید: سعی کنید داستانهایی را در مورد زمانی که والدین شما بچه بودند را بخاطر بیاورید، اگر خانواده شما از جای دیگری به اینجا آمده اند برای کودکانان داستانهایی در مورد آن محل تعریف کنید هر چند که آن محل جایی در فاصله پانصد یا پنجصد کیلومتر از جای سکونت فعلی تان فاصله داشته باشد.
- از چیزهای اطرافتان الهام بگیرید: به آنها بگوئید که چگونه آن گلدان که روی قفسه میباشد به (کلکسیون) شما اضافه شده است ، داستان سفری را بگوئید که در آن هنگام قاشق ها را برای یادگاری خریدید.
- یک داستان در مورد فصول بگوئید: اگر پاییز است در مورد مراسم هالووین قصه بگوئید، اگر زمستان است خاطرات اسکیت بازی و حوادث مربوط به برف را تعریف کنید.

قصه گوئی می تواند هر جایی که شما و فرزندان تان هستید صورت گیرد . شما می توانید (در هنگام قصه گوئی) لباسهای کتیف را از هم جدا و مرتب کنید، به طرف فروشگاه مواد غذایی رانندگی کنید، به طرف ایستگاه اتوبوس قدم بزنید... و یا فرزندان را آخر روز در یک اتاق خواب تاریک در آغوش گرفته باشید.

داستان ها سرائی است ، نه از بر خواندن ایست

قصه گوئی یک جریان دو طرفه و خیلی شبیه به یک گفتگو میباشد . از فرزند خود انتظار داشته باشید که به وسط گفتار تان بپرد و سؤالی بپرسد و یا جزئیات قصه را تصحیح نماید. شما می توانید قصه را طوری طراحی کنید که مناسب او باشد. قصه وقتی که آنها آماده هستند شروع میشود و وقتی که آنها خسته و بی حوصله شدند به پایان میرسد.

حرکات و تن صدایی را بکار ببرید که داستانتان را جالب تر شود. شما با تمرین فرا می گیرید چه گونه صدای خود را بالا و پایین ببرید و از حرکات، اداها و مکث ها برای قصه گوئی استفاده کنید. کمی اغراق در حرکات می تواند باعث جلب توجه و علاقه فرزندان تان گردد. فراموش کردن جزئیات (در هنگام قصه گوئی) مانند هر مکالمه دیگری مشکل بزرگی را ایجاد نمی کند. قصه گوئی معمولاً با گفتن جمله هایی مانند {آیا من قبلاً} اشاره کردم که...{ یا {چیزی که او دقیقاً} تا این لحظه فراموش کرده بود این بود که...{ قصه را وارد یک مسیر دیگری می برد.

Connecting Through Stories

When your children ask for a story, do you head for the bookshelf, or look for a DVD you can play? If you do, you're missing a golden opportunity to do some easy connecting and coaching. You've got everything you need without moving an inch. Take a moment to think and remember, then sit down and tell them family tale. It may seem awkward at first, but soon you'll realize you've developed a useful parenting tool that's fun for all.

Family memories

Telling a family story involves choosing a memory and giving it some life. Here are some ideas:

- Tell them something **about themselves**: where their names come from; the day they were born; the first time their grandparents saw them.
- Talk **about yourself** and your own memories: the way you and your partner met, the best gift you ever received, the time you were most scared when you were little.
- Look back to your **family's roots**: try to remember stories about when your own parents' were growing up; if your family came from elsewhere, tell your children stories about that place, whether it was 500 or 5000 kilometres away.
- Get inspiration from the **things around you**: tell them how that vase on the shelf came into your collection; talk about the holiday you went on when you bought that souvenir spoon.
- Tell a story about the **season**: if it's fall, tell about Hallowe'en costumes; if it's winter, remember back to skating and adventures in the snow.

Storytelling can happen anywhere you and your children are together. You can be sorting laundry, driving to the grocery store, walking to the bus stop... or cuddling together in a darkened bedroom at the end of the day.

Stories are told, not recited

Telling a story is a **two-way communication**, very like having a chat. Expect your children to jump in to ask a question or correct a detail. You can tailor your story just to suit them. The story starts when they are ready and wraps up when they become restless.

Learn to use **gestures** and **tone** to enhance your story. With practice, you'll be able to pitch and pace your voice and use movements, gestures and pauses. A bit of exaggeration of usual mannerisms will captivate your young listeners. As in any conversation, forgetting a detail is not a big problem. Storytellers often make detours with phrases like, "Did I mention that..." or "What she'd forgotten until just this moment was that..."

The difference between stories and chatter is that stories have a **point to make**. Something happens that is worth knowing. Perhaps the main character is honest, stingy, confident or overbearing, and it caused a problem, a crisis or a humorous situation.

Play to your audience

You'll soon learn what kind of story your children enjoy. When they're very young, children like to hear the same story over and over again. They also like repetition of phrases within the story, like the refrain in a song. Sound effects, like cows that moooo and bells that go ding dong, are also a sure bet to get their attention.

Older children go for action, surprises and drama. Teenagers like personal experience stories, especially ones about times when you were embarrassed or anxious or made mistakes. It's reassuring to know that the same difficult emotions plagued you when you were their age.

What's the benefit?

There are all sorts of reasons to tell your children stories in your own words.

- Story time builds **family connections**. You and your children share a fun, creative experience. At the same time, your children are learning more about your life, your reactions and your roots.
- Children learn to **concentrate** and become active listeners.
- You stretch children's **imagination** with the word pictures you draw in your stories.
- When you tell stories that involve **dealing with difficult emotions**, you can give children relief from their own strong feelings. For instance, in a story, you can acknowledge children's fears and calm their worries. Even bad memories can inspire tales about difficulties lived through and overcome.
- Sometimes you can use stories **to provide children with guidance** without lecturing. If a child is facing a tough situation, you can tell a story where the main character is dealing with a similar problem. In this way, you help the child look at the situation one step removed. Often it's easier to consider consequences from this distance. You can stop at one point and ask, "What do you think might happen now?" or "What do you think this person should do?"

Once you get started, you'll catch the bug and start saving up stories for quiet moments together. Go ahead, tell a few tales!

adapted from an original FRP Canada resource sheet written in 1997 by Jane Waterston